

holdet mellem Indførsels- og Udførselsover-skuddet for et Land har naaet til en Status saa heldig og saa forbavsende kan man gerne sige, som man vel ikke nogen Sinde eller noget Sted har set Mage til. Beskyttelsen kulminerede under den Mac Kinleyske Toldlov, og vi have jo set, at den Gang Mac Kinley fremsatte sit Forslag, var selv beskyttelsesvenlige Folk her af den Formening, at der gik man maaske dog for vidt, det var jo paa flere Punkter næsten Prohibition, der var Tale om. Ikke desto mindre blev Forslaget vedtaget af det overvejende agerdyrkende Amerika, og Nationen beseglede denne Vedtagelse ved senere at gøre ham til Præsident. Og en ganske lignende Bevægelse finde vi, naar vi se hen til Rusland, der ogsaa overvejende er et agerdyrkende Land. Der har man ogsaa ment, at det har Betydning, ikke at støtte sig til enkelte Erhverv, men at man bør gøre sig nogenlunde uafhængig og hjælpe ogsaa de andre Erhverv frem. Vi have set en lignende Bevægelse i andre agerdyrkende Lande som f. Eks. Ungarn. Naar jeg fremdrager denne Række af agerdyrkende Lande, der ere slaaede ind paa Beskyttelsen, kunde man dertil sige: Ja, det er store Lande, de kunne tillade sig sligt, men det vil smaa Lande ikke kunne gøre. Denne Indvending har selvfølgelig sin Berettigelse, men over for den kan der rigtignok svares, at ogsaa i smaa Lande er man gaaet over til Beskyttelse, det lille demokratiske Land Svejts er saaledes i de Aar, hvor vi have nøjedes med at drøfte Spørgsmaalet: Beskyttelse eller Frihandel, gaaet over til mere og mere Beskyttelse, og vi have fremfor alt set, at i vore Nabolande Norge og Sverige har Beskyttelsen faaet stærkt Indpas i de forløbne Aar og har i hvert Tilfælde ført til, at den voksende Befolkning ovre i Sverige ikke vandrer ud af Landet, men er bleven hjemme. Jeg fremdrager nærmest dette, fordi det forekommer mig, at med alt det for Øje, vi have set i Verden, havde Landstinget fuld Ret til at sige: Nej, vi kunne ikke finde det forsvarligt at gaa til en Toldreform, der gaar i frihandelsvenlig Retning, fordi Folketinget og Folketingets Talsmænd mene, at vi derigennem skulle redde Fædrelandet, og det kunne vi saa meget mindre, som der jo ikke er Tvivl om, at vi netop have faaet bekræftet Rigtigheden af den Grundbetragtning, der bestandig har været gjort gældende i Landstinget, at ved en saadan Toldpolitik slaa vi selv ethvert Vaaben over for dem, der

bekæmpe os, ud af vore Hænder. Jeg har ved en tidligere Lejlighed fremhævet, hvad jeg kun her lige vil berøre, at ved den Toldpolitik, Sverige har ført i disse Aar, har det i hvert Tilfælde naaet det Resultat at tvinge det ene danske Erhverv efter det andet ud af Sverige; ja, ved sin Toldpolitik har det ligefrem tvunget danske Kapitaler og danske Kræfter til at være med til dette mod dansk Produktion rettede Arbejde. Hertil kan jeg føje, at jeg over for Toldspørgsmaalet ikke kan tænke mig noget mere ønskeligt, end om vi kunde naa en Forstaaelse med Sverige og Norge paa Toldens Omraade, skabe en Solidaritet med dem, som saa kunde gaa i Retning af Beskyttelse eller Frihandel, saaledes som vi nu kunde enes herom, fordi jeg ganske vist maa anse det for ønskeligt, at et Toldomraade ikke holdes inden for alt for smaa Grænser, men i dette Øjeblik er det mig ganske utænkeligt, hvorledes noget saadant skulde kunne naas, eller hvorledes det blot skulde være muligt at faa Sverige til at være lidt mindre hensynsløst i dets Bestræbelser for at holde dansk Produktion ude, naar vi paa alle Leder og Kanter aabne Døren for dem med de Produkter, de ønske at indføre her, samtidig med at de lukke for os. Det er disse Betragtninger, der gøre, at jeg for mit Vedkommende har kunnet slutte mig til Landstinget, og at jeg mener, at det til Dato er Landstinget, der har vist sig imødekommende. Skal der komme noget ud af en Toldreform, haaber og ønsker jeg da ogsaa, at det kun skal kunne ske ved at Folketinget nu viser en tilsvarende Imødekommen over for Landstinget. Det var, hvad jeg havde at sige over for det ene principielle Spørgsmaal. Ganske løselig maa jeg dog ogsaa berøre det andet ret store Spørgsmaal, som er behandlet i denne Lov, om de indirekte Skatter, deres Forhøjelse eller Formindskelse. Jeg kan gøre det kort, fordi jeg der ogsaa helt ud kan slutte mig til den Betragtning, der er gjort gældende fra Landstingets Side. Landstinget har ganske bestemt ved den Toldlov, det har sendt ned, udtrykt, at det ønsker, at en Toldlov, naar den kommer igennem, saa vidt gørligt skal indeholde i sig en Formindskelse af Skatten paa rene Nødvendighedsartikler, og den Form, hvorunder Sagen kom frem i Landstinget, synes tillige at antyde — jeg kan ikke forstaa det anderledes — at Tinget paa dette Punkt ikke en Gang har sagt sit sidste Ord. Da Sagen blev behandlet i Landstinget, blev der nemlig af Ordfø-